

ai t ng t Hu đi ra...

thiên di v n n o khó mà quên đâu...



Thu còn là m t c u h c trò nh tí teo Thành N i, h c tr ng ti u h c Tr n Qu c To n, cái thông l là đi v cùng m t vài con đ ng, năm này qua năm n thành th thu c lòng t b i c , thành vách, gh đá, hàng cây...Cùng b n bè đi s m h n gi vào l p đ vui đùa v i nhau, khi thì vào nhà th Nguy n Ph c T c hái đào, cây đào bên hông nhà th th t to và cao, ph i dùng m ngói m sành li ng cho trái r t xu ng, khi thì đi ngang qua Ng viên l m bàng, khi thì leo lên cành nhãn đ b t trái hay nh y t ng hông vào trong Tam Tòa hái me ...tùy theo t ng mùa c a cây trái mà thay đ i l trình. Tu i tr v i nh ng ngh ch ng m h n nhiên, vui đùa mà không ph i là phá phách thái quá, không bao gi quá ham ch i đ tr h c ho c b bê không làm bài t p nhà.

Vào nh ng ngày ngh , h n nhau ra sân L a H ng đá banh, hai phe, m t bên tr n, m t bên m c áo, c t “m c”gôn là hai đ ng áo qu n, có khi là hai cái mũ ho c hai cành lá cây c m xu ng đ t, tr n banh c a tr con không c n đ n ông tr ng tài m c đ đen th i còi, hai bên so tài v i nhau tranh th ng thua gay c n, có l m khi cãi c tùm lum.

N u không ch i đ c c sân L a H ng thì sáp nh kéo nhau qua sân c d c b h đ i n i, th ng là nh ng cu c thách đ u gi a đ ng này đ ng kia hay ph ng này ph ng n . Hai sân banh L a H ng và C t C là đ a đi m đ chúng tôi tranh tài, nh ng c u th tí hon đó v sau, khi tr ng thành cũng có m t s ng i n i ti ng trong gi i bóng tròn c đô.

Thành ph thân th ng c âm th m già d n v i th i gian, l p l p rêu xanh bám dày trên b th m, trên thành quách, trên mái ngói c a các cung đi n, tháng năm tr m t ph i gan cùng tu nguy t, tu i tr vô t l , m ng ban s , m t ng ngác, c a lòng đ ng , cu c đ i tr c m t nh m t bài th , êm đ m nh m t n c h thu d i ánh n ng vàng ruôm không d n sóng.

Tu i th l n lên h n nhiên, nh ng ngôi tr ng ti u h c Th ng T , Tr n Qu c To n, Tr n Cao Vân ...r i trung h c Hàm Nghi, Nguy n Tri Ph ng, Qu c H c, K Thu t...ho c B Đ , Bình Linh, Nguy n Du, Bán Công... loay hoay r i cũng g p nhau vào cu i tu n sân banh, quán cà phê, hay ngoài ph .

Tu i th l n nh t phôi pha v i th i gian d n dà đi t i, l n lên t th xác t i tri th c, Hu nh m t gia đình l n, loanh quanh xóm v ng đ òng g n r i cũng g p nhau, cái gì cũng thân th ng tr u m n.

Không ng , sau nh ng tháng năm thẳng tr m đó đây, r i l u l c đ t khách quê ng i l i g p nhau, anh b n t ng cùng l p tr ng ti u h c, nh c l i t ng đ a, nh c tên “cúng c m” ho c bi t danh th ng g i nhau, g i l i nh ng hình nh tr ng x a th y cũ, lòng bùi ngùi nh nhưng.

Tu i già nh ng khi trà d t u h u, cùng ôn k ni m nh điều nhau v l i x a, n i thành ph quanh co thân thu c. Quên làm sao đ c nh ng ngày hè nóng b t, d m mình b n Th ng B c, Phú Vân Lâu, C u Đông Ba, b n qua Gia H i. Nh ng chi u n ng thu vàng v t nh t nhòa m a b i lâm râm trên nh ng con đ ng n i thành âm u huy n tích.

Nh ng đêm hè nóng b c, h c bài thi d i ánh đèn đ ng, nh ng mùa thi tìm n i yên l ng “g o” bài trong đ i n i, n i nh ng d u tích ngày nào, b c chân đi đâu cũng còn in v t giày tu i th , m t th i yên bình ph ng l ng.

Hình nh nh ng con đ ng nh trải đá g gh , gi a hai hàng chè tàu c t xén ph ng phiu, nh ng đêm trắng d o xe đ p d i nh ng ng n đèn đ ng l m trong thành, qua đ ng Âm H n nh ng đêm m ng m t, r m khói h ng nghi ngút.

M ng t ng khu Vi n B o Tàng có hai hàng t ng đá v n v đ ng ch u, nét m t nghiêm ng d m chiêu. Nh ng kh u súng th n công b ng đ ng to l n uy nghi, tr c bánh xe g ch m tr công phu, m thu t, nh ng c đ n v i mái l n t linh long lân quy ph ng.

Hu& v&i b&n mùa : thanh th&n, b&c l&a, tr&m ngâm đắm chiều và & d&t đều hui.

Xuân thanh th&n an bình gi&a phong c&nh h&u tình đua s&c: hoa mai, hoa đào, hoa s&...cái thân quen an bình khi ng&i trong quán cà phê, nhìn ra bên ngoài nh&ng tà áo ph&t ph&i trong n&ng mai, e th&n d&i “bài th& nón m&ng che đ&u m& nhân”, hay lãng m&n h&n thì diu nhau đ&o ch&i lãng t&m đ&n đài th&ng l&m nh&ng cây c&nh lâu đ&i, thành c& rêu phong dày cát b&i th&i gian.

H& b&c l&a đ& th&m v&i hoa ph&ng r&ng r&i trên kh&p n&o đ&ng, ti&ng ve s&u thi&t tha bu&n man mác trong bu&i tr&a tr&i oi b&c. Ng&n gió Lào hòa ánh n&ng nh& thiêu gi&a nh&ng ngày tháng H& rong ch&i, ng&i câu cá đ&i tàn cây bên h& T&nh Tâm, h& M&ng...Hoa sen, hoa súng n& r& trên m&t n&c, mê m&n v&i vài con chu&n chu&n kim ch&p ch&n trên cánh bèo trôi l&ng th&ng, t&ng cánh b&m vàng bay l&n ch&p ch&n tung tăng, n&n tr&i xanh l&, l&ng l& mây tr&ng. Thu đ&n v&i Hu& qua sóng n&c l&n t&n trong c&nh sen tàn n&ng nh&t, hoàng hôn bu&n ch&m buông trên nh&ng th&m c& công viên, đ&c hai b& sông H&ng, m&a b&i nh& r&i trên đ&ng ph& r&n ng&i, trên nh&ng v&ng lâu c& kính c&a C& đô.

Đông thì Hu& m&a dài m&a dai, “m&a nh& c&m ch&nh mà đ&”, sông H&ng t& ph&ng l&ng trong v&t, có th& nhìn su&t t&n đáy th&y cá l&i, c&ng rong, tr&nên cu&n cuộn m&nh m&ng, tràn b& l&nh l&ng. N&c dâng lên trên nh&ng con đ&ng quanh các b& h&, cao th&p tùy t&ng c&n l&.

M&a gió l&nh l&ng là m&t đ&c thù mùa Đông x& Hu&, l&i n&c l&t bì b&m trên nh&ng con đ&ng n&c đang lên cũng, cái thú vui đùa không nh&ng con tr& mà c& ng&i l&n. Nh&ng ngày dài m&a bu&n r& r&ch, m&a ngày, m&a đêm tri&n mi&n v&i gió b&c l&nh l&ng.

Quanh năm su&t tháng, nh&ng ngày cu&i tu&n, không h&n hò, ai cũng t&n b& ra đ&ng ph& Tr&n H&ng Đ&o, Phan B&i Châu...nh& nh&ng gi& phút th& gi&n đôi chân và “luy&n th&n” đôi m&t. Trang ph&c t&m t&t, lui t&i ch&ng &y con đ&ng, chào h&i nhau m&t ngày trong tu&n nh& t& trình đi&n và đi&m danh đ&i xem ai còn hi&n h&u trên thành ph& đá b&c thành rêu.

Hu&Các b&n &i, ai đã t&ng m&t th&i v&i Hu& mà không tr&i qua nh&ng hình &nh này, t&t th&y là nh&ng hình bóng đ&y &p k& ni&m, dù lúc vui lúc bu&n đ&u là bóng mát m&t ch&ng đ&i đ& l&i nhi&u đ&u &n, nh& nh&ng v&n th& v&ng v& thu& nào trao nhau, đ&u nét m&c có phai nh&t theo th&i gian nh&ng l&i thâm tình đã len vào tâm th&c.

Huế là thá đá đá gán gái thân quen. Báy giá đá nái xá ngái thá nhá thoáng đi vào khu Viát Nam, gáp đái nháng ngái tháy quen quen , hái ra là Huế , cùng vái nhau mát thuá mát thái, cái xá đám cúng xóm ngán đáng gán đi lại gáp nhau, cho nên đáu đá lâu rái ván còn ghi trong tám thác.

Khi đã mát đi rái mái tháy tác nuái váng vá, đáu sao là nháng con ngái táng đán lên tá Huế đã có cái may mán đá đác trám mình tán háng tuái hoa niên nái cá đá vẫn vát vái nháng đáu kián đách sá và thiên nhiên phong phú đa đáng mát thái.

Quê háng và tuái thá là nháng cái gì thiêng liáng gán bó lián vái mát đái ngái. “Ngái ta có thá vì mát lý do nào đó phái rái xa quê háng, còn trái tim và quê háng thì không bao giờ ” câu nói này đã đác đác trong mát cuán sách cáa mát nhà văn nác ngoài nào đó tôi quên tên, nháng tôi rát tâm đác vái ý táng này.

Huế , có muôn vàn lý thú trong ká niám cuác đái, Huế là nái giá gán đác nhiáu nhát nháng di tích văn minh nghá thuát, truyán tháng văn hóa dân tác và nhân loái qua nhiáu thái đái, hái táng vá Huế tháy lòng thám tháa da đát đán cháng nào, hái táng vá Huế đá nhìn tháy quê háng mình, mát quê háng chung cáa Tá quác.

Ai cũng có mát ký ác tuái thá đá váng vá, đá hoài cám nái nhá niám tháng, và tôi cũng không nám ra ngoài cái tháng tình áy, nháng có cái đác biát là tôi có hai mán nhá trái tuái thá. Náu tính vá gác gác xuát xá thì tôi cháng đáng đáng gì vái Huế , cá đá vẫn vát đó.

Quê háng tôi xa Huế vá háng Bác hán sáu chác cây sá, đá mát thôn làng nghèo nàn há o lán, thái buái tuái tôi ai dám tính chuyán đi hác Huế , nháng vái đáu kián xã hái, mát xã hái mang đáy tính nhân ái bao dung, nhá váy tôi đã trá thành mát cáu hác trò giáa nái đô hái.

Tôi đã trái qua thái thá đáu rái tráng thành vái vùng đát trái “con sông không ráng mà dài”... cáa Huế đáp nhá bài thá, đáy máng má, nhá nháng đàn chim bay cháp chán cánh vòm mây đát đá giáa kháng trái nguyát bác.

Huế thân tháng, tôi ván giá mãi hình ánh chú hác trò cuá nháng năm tháng xa xáa, nó đã niáu kéo nhác nhá tôi qua ký ác ...không bao giờ phai má, dù là chân trái góc bá.

Dòng chi quên Huân

Tác Giả: Trán Quốc Phiát

Thứ Tư, 08 Tháng 9 Năm 2010 21:28

Gần đây, khi nghe anh bạn thuở tuởi tóc xanh gọi tôi một tiếng u bang xa, cùng Hoa Kỳ. Anh y, và tôi, và chúng ta, ai từng nghĩ đó mà ra làm gì không rung cảm mỗi khi nhắc về ngày tháng cũ, thành phố xưa. Đó là cảm tác bài thơ của tôi, trích dẫn hai câu sau cùng để mở đầu cho bài viết này.

Huân thân thiện, Huân của một thời, Huân của tuổi đời mỗi chúng ta, rời xa Huân, như Huân không cùng.

Huân, thì buồn, đi thì nhớ. Nhớ làm, nhớ đáo đả, nhớ da diết.